

REVISTA ESTIUENCA

Surt els Dijous

Any II Núm. 26

Nombre solt, 0.25 ptes.

Sant Hilari Sacalm, 13 de Setembre 1923

Temporada, 3.00 »

Record dels bons temps de la Colla APATS I LLETRES

GLOSARI

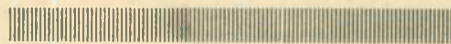
Avui que un vent d'humorisme i gratitud ens han dut a la presidència d'uns Jocs Florals plau-nos recordar aquella xiroia Colla d'Apats i Lletres qu'en sos millors temps de joventut comensaren a cultivar per esplai de l'ànima, les belles lletres catalanes, i qu'en una forma o altre han continuat fins avui perquè'l que s'agafa amb entusiasme en aquella edat ja mai més se deixa. Segueixen algunes belles mostres dels diferents estils seus. Clar que no hi son tots, com voldriam, mes n'hi de quants n'hem pogut recullir. Els seus noms recordaran a molts les alegres i millors èpocs dels més celebrats setmanaris barcelonins avui ben escasos per cert.

Tots contribuïren amb el fruit del seu ingeni al costat de la fins avui insubstituïble revista «El Teatre Regional. El companyerisme de la Colla encare enguany es manifesta de tant en tant, en la continuació dels seus alegres Apats. Vagi també un sentit record per aquells Martí Giol, Anton Saltiveri i tants altres companys que ja'ns deixaren.

EL SIMBOL

La Colla en un Apat a la Font del Lleó (Pedralves) 1893

El gat dels frares

Al bell cim del Puig-alt de la Guardia hi ha el convent qu'ha per nom St. Manel; per son lloch y pels sants qu'allí viuen la gent del pla diuhen qu'allí dalt ja es cel.

Donchs, malgrat son bon nom, ja fa diàs que la pau del convent ha fugit per havershi ficat ab sas manyas.
de potas y banyas
un mal esperit.

Tots els frares han vist al fer monstre qu'apareix groch, vermell o morat, y en l'instànt que sas víctimas sopta

diu que sempre adopta la forma d'un gat.

No s'esplican com d'ells s'apodera y els caggira y entonta el cervell; aquell gat els fa por pro els encisa y a cap la camisa li arriba a la pell.

L'un quan menos pensarsho podia se sentia en son sér aquell gat; ab estúpida mímica reya

y als poch moments queya per terra estirat.

Altres feyan ganyotas horribles estirantse com folls els cabells; alguns d'ells com juheus renegavan y a tots se'ls tornavan els nassos vermells:

El prior Frà Bernat ha estat l'únic a qui aquell esperit no ha temptat, y frenètic, ab boja fatlera, busca la manera d'allunyá aquell gat.

Prou ne diu d'oracions y exorcismes; prou n'escampa d'aspergis y creus, pro re hi val y segueix nit y dia l'aspre sinfonia

d'estrans marrameus.

Fins qu'un dia tenint la sospita, d'hont podia aquell gat teni el cau va al celler, fa la creu y ab ma forta tancá bé la porta y amaga la clau.

¡Igual qu'oli en un llum! Des llavoras, ben tancat e! celler malehit, ja's passejan serens els bons pares, y aquell gat dels frares may més ha sortit.

JEPH DE JESPUJ

A tota llum

El nas aflat
la ullada vidriosa,
els llabis aixuts,
tot óssos al rostre;
extés sobre'l llit
de la quadra fonda,
sos darrers moments
coneix que s'escolen.

Bé l'ha vista prop
la Mort moltes voltas...
¡Fa tant y tant temps
que al Hospital colga!

Prou la sent venir
freda, silenciosa:
y ara ve per ell,
per ell: li demostra
la intensa fredor
que ja li embota
las extremitats
y al cor se li acosta.
No té, no, ningú
del llit a la espona;
com si fos un bort
sol y vern se troba.

El altres malalts
prou feynas els donan
al *hermano* vell
y á la pobra monja...

El metje l'ha vist
no fa pas mitja hora,
y ni l'ha polsat:
sols ha donat l'ordre
de ferli injeccions
de morfines dobles.
¡Com li bat el cor!
¡Com bada la boca!
Revanxina els dits
estirant la roba.
El rogall penós
li núa la gola...
¡Oh! ¡ja'l té! ¡ja'l té!
Sent de sas manotas
la glacial pressió
que lo pit li esbotza.

Els ulls aclucats
per darrer cop obra,
li mimva el panteig,
sas mans se desclouhen,
que als llabis se sent
besadas febrosas...

¡Es el Sol! ¡El Sol,
tot vida, tot forsa!
Vé pe'l finestral
en ruixada hermosa.
s'extén sobre el llit,
ab las parets topa.
Tot maurantli el cos
al capsal s'ajoca
com si li parlés
amb veu misteriosa,
de passats amors,
de penas confosas.
de esfumats ideals
de regions ignotas...

A. LLIMONER

Esplay íntim

Tant t'estimo, vida meva
es tan gran el meu amor,
tan gran, que quan mes t'estimo,
penso que t'estimo poch.
Tan t'estimo, vida meva,
que crech que després de mort
haig de sentir la recansa
de no haverte estimat prou.
Tant t'estimo, vida meva,
que per tú, y per tú tan sols,
comenso á péndrem en sério
las miserias d'aquest mon.

MAYET

¡Pénsat'hi!

¿Mon parer me demanas,
estimat Toni?
¿Vols saber com opino
del matrimoni?
Doncs vaja, escolta
y lo que't diré fixat
en la memoria.
Pera casarse, creuhen
no's necessita
coneixer l'*Aritmética*
ni gens ni mica.
Mes tú'n sabs massa...
per xó, company evita
lo fe'una planxa.

Sent casat farás *sumas*,
com també *restas*;
multiplicacions, moltas;
divisiones, sempre.
Pero ¡ai del dia
que fassis una *regla*
de companyia

Llavoras te segueixen
gangas y pérduas.
y la *de tres*, que á voltas
sol ser funesta.
Y ab molts apuros.
tens de véure't, si't faltan
las *d'asseguros*

Aixó sols te demostra
mon amic Toni,
qu'es *problema* difícil
lo matrimoni.
Mes jo faig mutis.
Si vols casarte, cásat...
fes lo que vulguis.

ROSSENDO PONS

A una...

Quan te veig per los carrers
fent alarde de tas *gracias*
y *rosante*, ab ton *barret*,
ab la gent aristocrática;
quan miro ta cara negra
del modo que o sembla blanca,
y tas caderas... postissas,
y l'ull guenyo que t'amagas,

y la gran barra qu'ensenyas,
y la vergonya... que guardas;
exclamo fora de mí:

—¡Que'n vals de pessetas... falsas!
SALVADOR BONA VÍA

Herois del trevall

Quadret

Per l'espessa nuvolada
creix la nit amb mes foscor
órfena de l'estelada
que li dona brillantor.

El vent amb forta escomesa
la nuvolada ha esquinçat,
sembrant arreu la tristesa
la remor d'un fort aiguat.

Mentre el dol els cors amara,
s'apropa el raig de claró
de la llum d'un tren, que es para
davant rónega estació.

Damunt la locomotora
s'hi veu un minyó colrat,
d'ànima encoratjadora,
de front ben asserenat.

Ressona en mig la tempesta
breu senyal que el vent s'endú
i es veu moure la mà llesta
del minyó del rostre brú.

El monstre de ferro actúa,
llança un xiulet estrident,
i arrastra una llarga cúa
de cotxes rublerts de gent.

De les enceses guspises
brillen els reflexos vius,
i vencent del cel les ires,
travessa boscos i rius.

Tempesta i nit va esvaint-se
i obra pas la llum del jorn;
els passatgers deixondint-se
fixen l'esguard a l'entorn.

Es veu la plana inondada
saltant l'aigua pels torrents,
i empesos per la riuada
baixen arbres corpulents.

El maquinista, amb coratge
lluïtant amb la tempestat,
termina al fi el llarg viatge
i el tren arriba a ciutat.

La gent prou l'aiguat comenta
mentre abandona el comboi;
no obstant passa indiferenta
davant del colrat heroi.

Lentament i asserenada
va sortint, ell no s'endú
ni el consol d'una mirada;
no en fan cas, no el veu ningú.

Sols hi ha una llar beneïda
que s'obra pel qui ha sofert,
i on s'hi guareix la ferida
que l'indiferència ha obert.

Té una mare i una esposa
que amb ver amor l'han rebut;

si la mullê és fresca rosa,
la mare és font de virtut.

La velleta, a l'arribada,
desclou el llavi amb un rés;
de l'esposa enamorada;
surt del llavi el foc d'un bés.

Fent-li oblidar injustícies,
pel qui ha vençut el perill,
l'esposa teixeix carícies,
la mare abraça el bon fill;

i ell abatut per la febre
de l'enyor d'un goig suau,
després de tanta tenebra
troba en la llar un cel blau.

Bella claró el naixent día
dóna a l'heroi del treball;
l'ona cantant és destría,
canta l'aigua riu avall;

el Sol amb sa llum daurada
va amoixant-lo amb el seu bés
i un ocell dalt la teulada,
refla un himne al Progrés.

MARTÍ REVOLTÓS

No es pas tot hú

Moltas vegadas, Paquita,
estantme a n'el téu costat
he volgut dirte:—T'estimo,
com may a ningú he estimat.

Mes sempre al obrir els llabis,
no sé per qué, no he gosat
aquesta confessió ferte
y t'he dit al cel mirant;
—;Quína caló fá aquest vespre!
o bé: ¿Qué't sembla, plourá?

JAPET DE L'ORGA

Estiuheig

Qu'és bonic anar a fora
quan apreta la calò,
mes ananthi amb la *senyora*,
com acostumo a fer jo.

Tots els anys nostra alegría
es anar a una masía
de montanya.—Allá entre pins
respirém sempre bon ayre,
y aspirém ab gust el flaïre
que llensan els romanins.

Passém tres senmanas bonas
que ni'ns recordém del mon,
sense veure mes personas
que la Laya y en Ramón,
els amos de la masía,
que'ns obséquian tot lo día
fentnos menjar de sos fruits;
menjém guixas, farinetas,
pá moreno, unas monjetas
y uns fabóns que may son cuits.

Pro, ¡reñoys! y quína gana
ens sol vindre allá a pagés!
Un menja per la senmana,
y com si no tastés res;
y es que l'aigua n'es tan bona,
que us trobéu en poca estona
que'l menjar já l'heu pahit,
y si l'aigua es saludable
hi ha un vinet molt agradable
que deixa rejuvenit.

Allá'ns l'evém sempre d'hora;
ens amaním l'esmorzar,
y cistell y jo y *senyora*
las fonts'ném a visitar.

Ja hem tastat l'aigua gelada,
y tením taula parada
a terra ab lo mes precís,
donchs mentres va fent foch ella,
y rondina la paella
jo m'ajech i soch felís.

Havent esmorzat de prompte
per la brolla ens endinzém
y sense dárnosén compte
mil postures ens fem.
Allí gosém de la vida,
que a fruirla amb goig convida
contemplá el fullám verdós
assentats sobre la brosta;
y quan l'hora ja s'acosta
de dinar... toquém el dos.

Quan arribem a la casa,
ja sentím als porchs grunyar,
ens festeja'l gos, y l'ase
fá uns brams que fan enternir.
¡Pobret! Lluny d'esporguïrnos
fins sembla que vulga dirnos:
«Quedeuvos al meu costat,»
lo qual no'ns causa molestias,
que aquí's viu milló entre bestias
que entre sabis a ciutat.

L'AVI RIERA

Intima

¡Y quin hivern! ¡quin fret!
Sort del vi que'ncar queda; sort del vi!

Beu, vida méva, beu,
que't veig pàlida avui, dols amor méu,
y tota tu tremolas.
¡Qué grochs que tens els llabis!
Beu, que aquest es lo vi dels méus avis,
es un vi que retorna.
¿Te'n recordas quan eram tan petits,
que bon jugant corriám com cabrits
per las inmensas vinyas?
Las vinyas fa molts anys que jas'han mort,
jo encar conservo d'ellas lo recort,
y aquest vi, hermosa aymía.
Eix vi no es estranger;
del cup va aná al seller,
no s'ha mogut de casa.
Té beu, dona del cor,
que no't farà cap mal, no tinguis por.
es vi pur de la terra catalana.
Dom la copa que vull tornarla á omplí,

té, beune més, á ma salut, sí, sí,
cuyta, estimada méva.
¿Ja t'ha passat el fret?
Beu, beu un xiquet més, sols un xiquet;
¿prou? doncas porta, que'm beuré'l que
[deixas.

Pobreta, ¡tota tu t'has revifat!
dona del cor, m'havias espantat.
...¡Y que n'estas d'hermosa!
Deixam ferte un petó...

Ay Déu... ¡quina dolsó
que hi trobat en ta boca!..

R. SURINYACH SENTIES

Fauleta

Deya á sa mare—l'hermosa Sió:
—No'm deixis sola—mareta no;
may m'abandonis—perqué ningú
m'estimaria—de cor com tú.
Sa mare deya—mirant al cel
eixas paraulas—dolsas com mel:
—Filleta meva,... trós del meu cor;
ja sabs de sobra—que'l nostre amor
sublim es sempre—gran é infinit;
l'amor de mare—may es fingit.

Ja may olvidis—á n'el roser
la rosa'l deixa—per son plaher;
lo rosé á n'ella—fiel y constant
no l'abandona—ni un sol instant.

Ara, filleta,—pensa un ratet
y'l fondo aplicat—d'aquest quentet.

AGUILETA

Llagrimosa

Tot resta en silenci.
Darrera la reixa
cuberta de flors y entre ciris
está la donzella:
las mans encreuhadas,
la cara com cera
y'ls llabis com fullas do rosa
marcidas y secas.

¡Tothom diu qu'és morta!
Mes jo no ho vull creure
que ahir va jurar estimarme...
Dormida á mi'm sembla.

¡Desperta ma vida!
¡Amor meu, desperta!

¡Felís qui del mon se'n allunya!
Y, ay, pobre qui's queda!

LL. SALVADOR

La Plaça nova

Esclatanta d'alegría
tota abrandada de foc,
bell espectacle ofería
la diada de Sant Roc,
al mig de la ciutat vella,

De la Colla APATS I LLETRES

En un Apat a bordo en el Port de Barcelona 1895

En un Apat de despedida a un company 1897

La Colla i artistes de teatre en visita d'un company injustament desterrat 1900

allà on l'amor hi ha bastit
la humilíssima capella
que n'enlaira l'esperit.

Es una hora solemniosa
quan tot el poble conscient
la pregària fervorosa
endreça a l'Omnipotent,
i esdevé la Plaça nova,
amarada de perfum,
el clòs, on l'home hi retrova,
del goig, la perduda llum,
aquesta llum beneïda
que'ns enmena al segur port,
quan ànsies de nova vida
sentim bategå en el cor.

Des de les torres romanes,
que els segles han respectat,
contemplem, de les sardanes,
el patriòtic esclat,
i seguim de la tenora
el ritme que n'enforteix
la nostra ànima que enyora,
i que vibra i que's deleix
per a engrossar l'ampla anella
que la nostra joventut
forma enfront de la capella
que's de fè, la excelsitut.

Els colors d'una bandera
s'ajunten, també, al moment,
quan vola lliure, encisera,
a l'impuls del suau vent,
associant-se així a la festa
que a honor del Sant pelegrí
descoberta ens té la testa
i ens encén de frenesi:
es la bandera Barrada,
la que Sant Roc beneïx
dolçament amb sa mirada
que l'ésser nostre enardeix.

En mig de jocs i gatzara,
misteriosament, la nit
més relleu li dona encara
a la festa, on l'esperit
s'hi rabeja de poesia
tot consagrànt l'humil lloc
que'l vot del poble hi bastia,
amorosament, un dia,
la capella de Sant Roc!!

SALVADOR BORRUT I SOLER

Els naixements

DILLUNS

El que neix en dilluns serà un bon home
pro serà del treball enemic gran
patirà d'aquell mal que's diu mandritis
que en català en diem del os bertran.
Si es noia pujarà prima i quieta
la tindran de criar amb biberón
serà molt presumida y molt coqueta
i al hivern tindrà forsa panellons.

Si això pogués triar-se
tingueu per ben segú
que en dilluns no voldria
jamai neixer ningú.

DIMARS

Els nens que'n el dimars en el mon venen
son molt poc plorans, pro molt mamons
van creixent molt depressa i de molt joves
amb les noies festejen pels recones.
Les noies son molt fines y molt netes,
i van pujant igual que un angelet
i quan tenen vint anys i es veuen guapes
per elles ni'l Rei es bon senyoret.

Somien sols casar-se
amb home de diners
pro els passa el temps i es casen
amb un que no té res.

DIMECRES

Del home que en dimecres neix pot dirse
que ve en el mon plé de felicitats
i que neix amb la flor... en un lloc o altre
i que diners i sort tindrà a grapats.
Les noies no seran pas desgraciades
i es pot dir que vestides neixeran,
pero quan ja tindran quinze anys o setze
brassets, cames i esquena ensenyaran.

Quan seran petitetes
la gana perderan,
i un cop grans, de casar-se
no mes gana tindran.

J. ASMARATS

NOTA: Tenim tots els dies de la set-
mana. Al que l'interessi algun pot anar-
los demanant.

Entre gent de teatro

—Qué tal que li sembla l'última obra
que m'han estrenat?..

—Home... que si'l diàlech fos més cuy-
dat, lo quadro tercer més curtet, l'acció-
no tant lánguida, los xistes més vius...

—Tant dirá, que ..s'hauria de fer nova.

—¡Angela! si no que no sabia com ma-
nifestarli.

**

Una qu *fá de mare* á una baylarina's
dirigeix al empresari dihentli:

—La noya diu que no surt á ballar si
no li cambia'ls colans...

—Prou... ab molt gust.

—Els de color de cendra son foradats
de la cama dreta y'ls morats de la cama
esquerra.

—Ah! jo'm creya... Miri no pot ser
avuy; que se'ls cusi.

—No es feyna séva...

—Doncs, filla, no sé que dirli... que
s'en posi una de cada color.

—¿Y ara?... que's pensa que la noya
s'ha begut l'enteniment?.. Primer sorti-
rá sense.

**

En un teatro d'aficionados, el drama
que's representa arriba al desenllás, en
lo moment en que'l traïdor, fugint de la
justicia, se'n entra á un quarto y s'hi
tanca. Te de sentirse un tiro, pero per
mes que'ls personatges qu'están en esce-
na esperan, el tiro no se sent.

Després d'un rato de vacilació, un
dels actors se determina á sortir del pas,
imitant lo soroll, donant un cop de peu
á las taulas, y exclama á continuació:

—Ah! s'ha suicidat!

Y anyadeixen los demés:

—¡Qué Deu l'hagi perdonat!

Per colmo de desdixas, á las horas
sona'l tiro. Grans riallas entre'l públic.
L'actor del recurs s'adalanta y diu ab
tota la forsa dels seus pulmons:

—¡Desgraciat! La ira divina'l reb a
tiros.

Ovació entuassista.

Entre tramoyistas:

—Si tingués la meytat de las casas qu'hi posat, seria més rich que'n Girona.

—Doncs jo no més voldria un duro per cada acció humanitaria qu'hi fet. ¡Seria més rich que tú!

—Fuig home! ¿quins fets tens que tant t'alabas?

—¡No ne tapadas pocas ni gayres de desgracias!

—¿Y com?

—Baixant lo telò de boca.

* * *

Un comediant se presenta demanant contracta á un empresari novell.

—Y que sab fer vosté?—li pregunta aquest.

—Faig *barbas*...

—No farém res! La empresa ja te'l perruquer contractat.

* * *

Un aficionat surt á representar un monòleg. Está tan insegur del seu paper que l'apunta tor va pujant la veu per graus fins arribar a que tothom senti la obra per partida doble.

Un germá del qu'está representant, desde'l públich, s'aixeca y li diu:

—Escolta, Manel, no m'havías dit que el farías sol?..

Rialla general, y cau lo telò.

Fragment de la carta d'una actriu, al autor d'un drama qu'está á punt d'estrenarse.

«... la situació del tercer acte li agrahiré la varihi una mica, especialment en lo que' refereix al meu personatge.

«Després de la escena del desafió, m'es molt penosa la situació que sostinch de manera que li agrahiré supprimeixi'ls versos de la escena final, estimantli ho disposi de manera que'm *matin* mes aviat.»

J. XIMENO PLANAS

Noves

Al nombre vinent donarém conte de la Festa dels Jocs Florals Humorístics de Sant Celoni que com saben nostres llegidors estaven anunciats pe'l dia 10 i presidits pel Director de LLIROIA.

—Record humoristic. «Auca de un forastero en Sant Hilario». Preu: 6 rals

Tombé LLIROIA enguany tir-

gué la satisfacció de portar el dia onze un record als martirs catalans del 1714 al monument d'En Casanova.

—Paper Sant Hilari per a cartes Es el predilecte dels estíuejants.

Segueix l'animació al Café de l'Unió, ahont la nombrosa concurrència disfruta dels variats concerts qu'hi dòna el reputat Mestre Carbonell.

—LLIROIA se ven a Barcelona. Vegi's l'anunci.

La setmana passada finà aquí l'apreciat estíuejant D. Antoni Carrogi.o L'acte de l'enterrament sigué una mostra plena del companyerisme que regna entre la colònia assistint-hi en sa totalitat. Sorprenia el nombrós corteig demostrant l'importancia

va unes monedes de plata demanant a l'Agnès que feia la mercè de canviarles-hi.

—No vulgui trencar una costum. Pugi i d'aquí estant farà lo que desitja—li digué tota vermella la pubilla.

—Pujo, doncs.

Va perdrens llissa endins, cap a l'entrada per pujar la monumental escala de pedra que'l portà al primer pis de la gran masia.

Al passadís va sortir-lo a rebre l'Agnès, senziament habillada, pró amb l'aire distingit de sempre: cosset i faldilla de teixit, de tons clars, son devantalet vermell vorejat de blanca cenefa, empresonant son peu dintre sabateta rossa, i pentinat son cap, com sempre, amb cert descuit que feia ressaltar més simpàticament el modelat de son rostre de rara perfecció. En son pit hi reposava un pomellet de flors boscanes, les que, junt amb una cinteta rosa que cenyia son coll, formaven tots els adornos de sa persona.

—No'm creia que fossis tan puntual... Per altre part déus tenir tanta feina per despedir-te de tota la colla d'amics i coneguts que ja'm resignava

amb ells aquella criatura que hi era nada que reunia tots els encants dels recon paradisíacs on tant havia gosat per espai de dos mesos, retornant la salut al cos, però emmalaltint-se-li l'ànima que ja començava de sentir se punyida per l'enyorança més crudel.

Tota la colònia n'era sabedora d'aquell idilli; i mentres els devots lleals del poeta el beneïen, tot contant-se detalls de suggestiva tendror, altres, engelosits, ne feien burla, posant-hi en això bona part les damisel les i fins algunes matrones que's veien poc afalagades pel jove poeta, del que es creien disposar-ne com d'exquisit *biblot* de temparoda.

Molts asseguraven que'ls amors d'n Rodergas i la pubilla de Serradeures eren fruit de la novetat, com un pretext per comprometre sa musa de fresquívol inspiració a fer quelcom que ofegué l'èxit brillant de ses *Coralines*, llibre de moda entre el jovent de bon gust.

Es clar que entre l'element superficial qu'era el més nombrós al *Hotel Martín*, causà mal efecte veurer retret an en Rodergas, no concorreguent a

dels qu'és trovan estiuejant en aquesta època a Sant Hilari.

Rebi l'apreciable família nostra sentida expressió de condol.

—Postals Sant Hilari. Colecció en color
Preu: 1 pta.

El popular Arturo continua amb sas divertidas representacions de titellas a las que hi acudeix nombrós públic.

—Las 20 millors postals de Sant Hilari. Albúm publicat per La Modernista.

El Centre Moral del Poble Nou amb motiu de la Festa Major que s'está celebrant actualment ha publicat bonics i ben notrits programmas de las varia-

das festas que celebrará. Les diferentes seccions fan un va hi tot predominant el bon gust i un aire catalanesc que fa de molt bon veurer.

—Postals d'En Jaumet. Diferentes actituts del popular tipo. Preu una pta.

Notes d'istiu

III

Les sardanes a la plaça, son la meua més gran il·lusió. De sentir-les hom se troda sadollat de les més pures il·lusions. Sembla talment com si et cridés el record dels nostres avis qu'havian gaudit la Pàtria lliure. Avui qu'és esclava ballen com ells les joventuts i és mes amb l'intent de que ballant la nostra dança, laboran per la seva llibertat, que no pas amb el desig de l'esbarjo.

Jo al veure aquelles rodones amb aquell ritme alhora suau, alhora violent, i que s'engrandeixen mes i mes donant-se les mans, venen a la meua imaginació com cosa realizable dintre breu plaç aquelles estrofes plenes d'entusiasme del nostre plorat Maragall.

«Tota ma pàtria cabrà en eixa anella i els pobles diràn:

La sardana és la dança més bella de totes les dances que's fan i es desfàn».

GALLEMI

AVIS

Als que desitgen venir a passar el mes de Setembre a Sant Hilari,

Epoca de agradable temperatura, bon servei, economia i més possibles atencions. Hi ha bones i barates habitacions disponibles. Dirigir-se a «Lliroia», quina administració s'ofereix generosament a orientar-los.

Tenim pisos arreglats amb tot el parament a 150-200-250 i 300 pessetas.

Agrahim segell per a la poste.

Imp. Anglada.—Sta. Coloma de Farnés

cap festa ni reunió, creant-se un ambient propi, despreciant la companyia de distingides senyorettes que glatien per ell i cercant la d'una pageseta que, per més instruïda que fos no deixava d'ésser pagesa.

Ben aviadet s'hi eecaminà aquella tarda. El sol encara era força alt, i per tant els estiuejants reposaven la migdiada. Quina hora millor per pendre comiat del caminal florit que se'n volia endur ben grabat dintre séu per recordar-ne tots els bocins quan l'enyorament el punyís allà lluny, a la ciutat on marxaria l'endemà amb una penyora per ells valiosa: la promesa d'ésser sempre estimat per l'àngel d'aquelles soletats; per aquella dòna que, com cap altre de tantes com n'havia tractat, feia bàtrer el séu cor amb una agosarada frisança.

Caminava despert, voluntariós amb tota sa vida abocada an els ulls, a les orelles, per veurer i escoltar tot lo que l'envoltava, qu'era el marc caríssim d'aquella figura singular i privilegiada.

Cap tarda com la d'aquell dia restà tan embadalit amb el pastor de Serradeuras, escoltant les

passades de son fioviol i el caient de sa veneta que esgranava amb dolç encís de les tonades més suaus. A la barraca dels roders, sota Masclavé, hi feu llarga reposada. Quan el sol acabava de tocar el cap del serrat de Fontramallera, passà la Fita dels Moros, i amb quatre gambades se'en entrà a la llissa de Serradeuras al punt que'l vaquer acorralava el bestiar.

Era dia de l'almoïna i en el repeu de sota el balcó s'hi veia un estol de captaires que anaven copsant les parts que'ls feia la pubilleta, no parant un moment de pujar i baixar el cistellò.

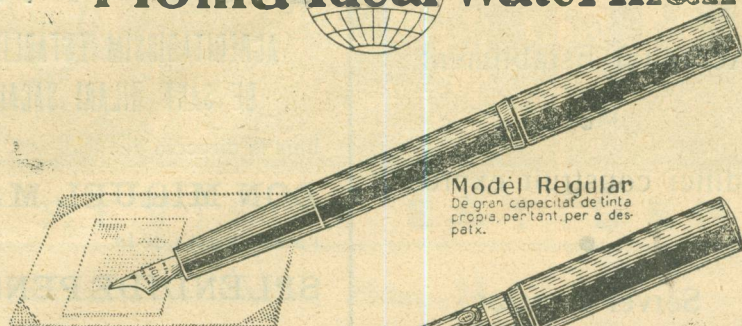
S'adonà desseguida d'en Rodergas, qui restà embadalit contemplant la tasca de la seva estimada.

—Desseguida acabo; dispensim; estaré tot seguit per vostè.

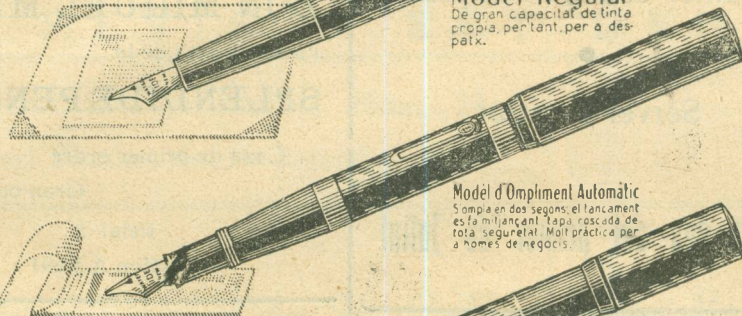
—Vagi fent, Agnès. Me complasc força veient-la aixís ocupada. Me dol no ésser pobret de Jesucrist per veurem aconhortat i a favorit per la seva mirada i per la seva parauia, tant com pel seu present.

Els captaires se'l miraven sorpresos i amb respecte, mentres ell s'acostava la cistelleta hi posa-

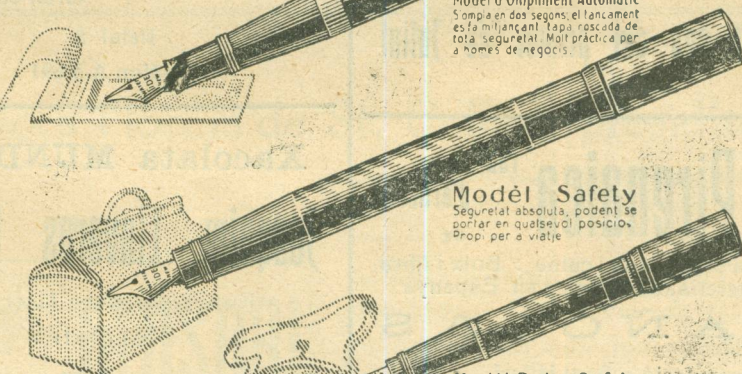
Ploma Ideal Waterman

Model Regular
De gran capacitat de tinta
propia, per tant, per a des-
patx.

Model d'Ompliment Automàtic
S'omple en dos segons, el llancament
està muntant. Tapa rosada de
tota seguretat. Molt pràctica per
a homes de negocis.

Model Safety
Seguretat absoluta, podent se
portar en qualsevol posició.
Propi per a viatjar.

Model Baby-Safety
Especial per a "envoyés": es
pot portar dins la bossa o
cartera sense por de que's
vessis.

El present Ideal per a tots

De venda a La Modernista - Demanis Tinta IDEAL WATERMAN

Llet condensada

EL PAGES
Es la millor marca

Lampisteria de

Salvador Pidevall

Instal·lacions d'aigua i gas. Coloca-
ció de vidres de totes classes.

S. BENET, 1

Francesc Trias

Teules i Torpedos

Santa Coloma de Farnés

Per encàrrecs a Sant Hilari a

LA MODERNISTA

Eden Concert

MUSIC - HALL de primer ordre

ELEGANT DANCING PARISIEN

- - MAGNE JARDI D'ESTIU - -

Carrer Nou, 12

Teléfono 3.332

BARCELONA

LA HISPANO HILARIENCA

Empresa d'Automòvils

De Breda a Sant Hilari,
anada i tornada 7 pessetes.

Combinació amb els trens
surtida de Barcelona: Lleuger
7'30 i Correu 14'25.

Desde el dia 15 queda su-
primit el servi combinat arri-
bada a Barcelona a les 15 i par-
tida a les 17'50.

Serveis establerts:

De Sant Hilari a Breda (diari)

- > > Hostalrich (diari)
- > > Sta. Coloma (dilluns)
- > > St. Celoni (dimecres)
- > > Vich (dissabtes)
- > > Establiment (perma-
nent durant l'estiu)

Establiment a Gualba (temporada
d'estiu)

SERVEI DE TURISME

Per despatx de bitllets i informes:

Carrer de Valls, 1.- Teléfans 422 i 427
A BARCELONA: Al Despatx Central
de la Companyia dels Ferro-carrils de
M. Z. i A., Corts Catalanes 573 ahont
podrán adquirir els bitllets de auto i
ferro-carril.

Gran licor estomacal

CALISAI

MOLLFOLLEDA

Arenys de Mar

**Ramón Torrent i fill - Recader
de Sant Hilari Sacalm
a Barcelona**

A Barcelona: Plaça Comercial, 10
Davant mercat del Born. Tel. 1909
Representant de la famosa aigua de la
Font Vella

També es portan botelles d'aigua pi-
cant a domicili.

LLIROIA

Es trova de venda a BARCELONA'
Tapineria, 4. (Llibreria Bonavia)
Córcega, 242—(Porteria)

HOTEL SUIS

baix a direcció de

**Francese
Picañol**Ultimament reformat. Habita-
cions amb aigua corrent.
Bany, etc., etc.**Obert del dia 1 de
Juny al 30 de
Setembre**

Balneari

Termes Orión

Obert des de 1 de Maig a 31 d'Octubre

Santa Coloma de Farnés

GRANJA CALMLLET PURA
Especialitat en mantega

Despaix:

a Cà l'ENRIC
se serveix a domicili**GRAN****HOTEL MARTÍN**construït exprefés al peu dels ma-
nantials

Per informes:

HOTEL MARTIN DE BARCELONA**HOTEL ORIENTAL**

Acreditat Establiment

Edifici construït exprés

Servei esmerat

Obert des del primer de Juliol

La Pirenaica Fàbrica
d'articles
deFusta per a taula i cuina : Boix i fibra
esterelizada : Unica en Espanya**BAÑOLAS**

Representació a Sant Hilari

"La Modernista"

**GRAN HOTEL
ESPAÑA**ACREDITADÍSSIM ESTABLIMENT
DE SANT HILARI SACALM

baix la direcció de

DON MIQUEL MARTÍ

i a Barcelona de la

SPLÉNDIDE PENSIÓN

Casa de primer ordre

Gran confort

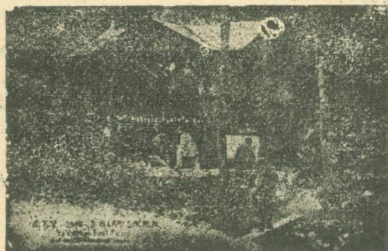
Pelai, 8

Teléfon A 3.691

Xocolata MUNDIAL**Joaquim Lloveras i C.^{ia}**Fabricants de Dolços
i Xocolates**Princesa, 15.-Barcelona.****GRAN CAFE UNIO** (Antic Café Xicus)**TEMPORADA D'ISTIU 1923**Grans funcions de Titelles : Sessions de cine : Lluïts i
selectes Balls : Saló de Billars, Tresillo**GRAN CASSINO TIVOLI**

SERVEI ESMERAT

Funcions de Teatre : Balls : Espectacles : Saló de Billar

Aigües de SANT HILARIInfalibles contra el MAL DE PEDRA, Càlculs en el fetge, Diabetes,
Gota, Dispepsia, Gastralgia, Anemia, Clorosis, etc., etc.Premiades en les exposicions de Madrid, Barcelona, París, Niça,
Francfort, Buenos Aires, etc., etc.Per la venda dirigir-se: Dr. Andreu, Rambla Catalunya, 66. Apartat
de Correus, 146.—BARCELONA